

ఇన్లాండ్ లెటర్ కథలు

తెలివి

వరుణ్ పెళ్లి చూపులకు తల్లిదండ్రులతో కలసి వెళ్ళాడు. కుందవపు బొమ్మ లాంటి రోజూ వరుణ్ తో బాటు అందరికీ వచ్చింది. అందంతో పాటు తెలివితేటలు కూడా కలిగిన పిల్ల తనకు కోడలిగా రావాలని వరుణ్ తల్లి కోరిక. అందుకే తనకు కాబోయే కోడలి తెలివితేటలు పరీక్షించదలచి కొన్ని ప్రశ్నలు వేయాలనుకుంది.

ఇంతలో రోజూ కాఫీలు తీసుకొచ్చింది. దాన్ని అందుకుంటూ, 'భాస్కరునితో పోటీ వడడం ప్రతి స్త్రీకి అవసరం ఏమంటావ్?' అని అడిగింది వరుణ్ తల్లి.

'భాస్కరుని కన్నా వేవెన్నదూ ముందే. ఆ విషయంలో మీరు నిశ్చింతగా వుండండి' అంది రోజూ.

'నాలుక్కీ మంత్రం వేయడం వచ్చాలేదా పండగలకు పబ్బాలకు ఎదురు చూడాల్సిందేనా?' అని రెండో ప్రశ్న

అడిగింది ఆమె.

'వేమ గిన్నెల్ గరిటి తిప్పాను అంటే నాలుక నాగస్వరం విన్న పాములా అదాల్సిందే' అంది రోజూ.

'ధన్వంతరి ఇంటికి దారెటు?' మూడో ప్రశ్న అడిగింది వరుణ్ తల్లి.

'ఏమో వేమ ఆరా తీయాలి' అని సమాధానం యిచ్చింది. రోజూ సమాధానాలు విని తన కోడలు కాబోతున్నందుకు సంతోషించింది వరుణ్ తల్లి. మంచిరోజులు చూచి ముహూర్తాలు పెట్టుకుందామని అక్కర్లేని బయల్దేరాడు.

దారిలో వరుణ్ తల్లితో, 'అమ్మా! మళ్ళీ ఆ అమ్మాయి మాట్లాడుకున్న దాంట్లో నాకు ఒక్క ముక్క అర్థం కాలేదు' అన్నాడు.

ఆమె నవ్వి ఇలా అంది "భాస్కరునితో పోటీ వడటం అంటే ఉదయాన్నే లేస్తావా? అని అర్థం" ఆ విషయంలో నిశ్చింతగా వుండండి అని సమాధానం చెప్పింది. అంటే సూర్య

నికన్నా ముందే లేస్తాను అని అర్థం.

ఇక "నాలుకకు మంత్రం వేయడం వచ్చాలేదా పండగలకు, పబ్బాలకు ఎదురు చూడాల్సిందేనా" అంటే అంటే వంట బాగా రుచి చేస్తావా? పోమ రితనం లేక పిండివంటలు చేస్తావా లేదా పండగలూ, పబ్బాలకూ మాత్రమే చేస్తావా? అని అర్థం. 'వేమ గిన్నెల్ గరిటి తిప్పానంటే నాలుక నాగస్వరం విన్న నాగుపాములా అదాల్సిందే' అంది ఆ అమ్మాయి. అంటే వేమ వంట చక్కగా చేయగలనని అర్థం. "ధన్వంతరి యింటికి దారెటు?" 'ఏమో వేమ ఆరా తీయాలి' అంది రోజూ. దాని కర్థం 'నాకు ఇంతవరకు అనారోగ్యం అనేది తెలియదు' అని, తెలిసిందా ఆమె తెలివి అంది వరుణ్ తల్లి.

తల్లి వివరణ విన్న తరువాత తెలివైన భార్య లభించబోతున్నందుకు ఆనందించాడు వరుణ్.

కె.రవికుమార్.

కట్నం

ఏవండీ! అమ్మాయి చాలా బాగుంది కదండీ! తల్లిదండ్రు చిన్నతనంలోనే చనిపోతే చిన్నాన్న దగ్గరే పెరిగిందట. ఎంత వినయంగా వెమ్మదిగా వుంది? మన కోడలు ఎలా వుండాలని అనుకునేదాన్నో అచ్చగుద్ది నట్లు అలానే వుండండి. నాకైతే యీ సంబంధం చాలా నచ్చింది. మీరేమంటారు? అడిగింది జానకి భర్తని.

"జానకి! ఆ అమ్మాయి నాకు కూడా నచ్చింది. అబ్బాయికి ఈడూ జోడూ సరిగ్గా సరిపోతుంది. అయినా మనిద్దరికీ నచ్చితే సరిపోతుందా? అబ్బాయికి వచ్చాలి కదా! ఫోటో పంపించాము కదా! చూద్దాం ఏమంటాడో".

"మనకున్నది ఒక్కడే అబ్బాయి. వైజాగ్ స్ట్రీటుప్లాంట్ లో మంచి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. మనకు ఆస్తిపాస్తులు కూడా బాగానే వున్నాయి కాబట్టి మనం 'కట్నం' తీసుకోకుండా పెళ్ళి ఆంధ్రజ్యోతి సచిత వారపత్రిక * 6-3-98.

చేద్దామండీ కూతురైనా కోడలైనా ఆ అమ్మాయే కదా! ఏమంటారు?

'సరే లేవోయ్ నీ యిష్ట ప్రకారమే చేద్దాం. అబ్బాయికి నచ్చితే, మనమే పెళ్ళి ఖర్చులు కూడా పెట్టి వైభవంగా పెళ్ళిచేద్దాం.' అన్నారు ఆనందరావు.

భర్త కూడా అంగీకరించడంతో, సంతోషంగా మిగతా విషయాల గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది జానకి. * * * *

పోస్టుమెన్ ఇచ్చిన కవర్ విప్పాడు ఆనందరావు.

'వూజ్యలైన అమ్మగారికి, నాన్నగారికి, వేమ క్షేమం. మీ లెటర్ అందింది. ఫోటో చూసాను. అమ్మాయి నాకు నచ్చింది. మీకు అన్ని విధాలా నచ్చితే పెళ్ళి నిశ్చయం చేయండి. యిక్కడ నాతో పనిచేస్తున్న ఫ్రెండ్స్ చాలామంది రెండులక్షలకి తక్కువ కాకుండా 'కట్నం' తీసుకుంటున్నారు. మనం కూడా అంతకు తగ్గకుండా

తీసుకుంటే బాగుంటుంది. లేకపోతే వాళ్ళందరి ముందు నాకు చిన్నతనంగా వుంటుంది. మీ యిద్దరి ఆరోగ్యం జాగ్రత్త వుంటాను.

మీ,

వంశీ. ఉత్తరం వూర్తిగా చదివే సరికి ఆనందరావు, జానకి మొహంలో రక్తం లేనట్లు తెల్లగా పాలిపోయాయి.

స్వర్ణశైలజ.